

ביאור בדרך אפשר

נאמר בפרשת השבוע, פרשת בהר:

עצמות אור-אין-סוף עצם המהות של הקדוש-ברוך-הוא בעצמו
 ה'סוכב כל עלמין', האור הבלי-גבול, המאיר בעולמות בדרך של
 'סוכב' ו'מקיף' מלמעלה, מבלי להתלבש בפנימיותם, בחינת האין,
 שיתגלה לעתיד-לבא ובזמן הזה הארתו בעולמות ובנבראים אינה

את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני הוי'.¹ ומבאר
 ב'לקוטי תורה'² ספר מאמרי חסידות של אדמו"ר הזקן לפרשיות התורה
 של החומשים ויקרא-במדבר-דברים (ושרי השירים) שפירוש "שבתתי"

ניכרת בגלוי. ועל זה על גילוי האין-
 סוף שיאיר לעתיד לבוא נאמר "את
 שבתתי תשמרו", שפאמת
 שבת הוא בחינת מתנה
 שנתנה לנו מה', אלא שכעת אור
 זה אינו מאיר בגלוי רק שאנו
 צריכים לשמור שלא יפסידו
 אותה חס-ושלום על-ידי
 איזה קלקול וגרמא בנזקין
 המונע גלוי זה כו'.

וביאור הענין בפרטיות
 יותר, יובן על-פי המבאר
 במאמר כבוד-קדושת
 אדמו"ר (מהורש"ב)
 נשמתו-עדין דבור-המתחיל
 הופתח בפסוק הזה "את שבתתי
 תשמרו" דשנת עטר"ת⁴ שיש
 שלש מדרגות בשבת,
 ובכללות הן שתי מדרגות,
 שתי שבתות כפי שמשיך ומפרט.
 ותוכן הדברים במאמר זה של
 הרבי הרש"ב הוא, דהנה פתיב⁵
 כתוב בתורה ושמרו בני ישראל
 את השבת לעשות את
 השבת, שהן שני הדברים השונים
 הנזכרים בפסוק "ושמרו... את השבת"

ו"לעשות את השבת" הם רמו על
 שתי מדרגות בשבת כתוכנה
 ומובנה הרוחני. מדרגה האחת
 בענין הפנימי של השבת היא
 השבת שישנו מצד עצמו,
 שזהו ענין ששבת מקדשא
 וקומא⁶, כמאמר חכמינו ז"ל
 שהשבת מקודשת ועומדת מעצמה (לא
 כמו החגים שקביעותם על פי היום
 בחודש וקביעות החדשים היא על ידי
 בני ישראל) ועל זה על קדושת
 נאמר ושמרו בני ישראל את השבת,

בס"ד. שבת פרשת בהר, כ"ף אייר, ה'תשכ"ה (הנחה בלתי מוגה)

את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני הוי'.¹
 ומבאר ב'לקוטי תורה'² שפירוש "שבתתי"
 הן שתי שבתות, והינו שתי בחינות 'שבת' שיש
 בכל שבת, שבת תתאה ושבת עלאה (וכפי
 שמבאר בהמשך הענין³ שזהו ענין ליל שבת
 יום שבת). ונקודת הבאור בזה, ששבת הוא
 ענין עלית העולמות, והוא ענין הבטול, ובזה
 גופא יש שתי מדרגות, שבת תתאה שהוא בטול
 ה'יש לאין, ושבת עלאה שהוא בטול האמתי,
 והוא ענין גלוי עצמות אור-אין-סוף ה'סוכב כל
 עלמין', בחינת האין, שיתגלה לעתיד-לבא. ועל
 זה נאמר "את שבתתי תשמרו", שפאמת שבת
 הוא בחינת מתנה שנתנה לנו מה', רק שאנו
 צריכים לשמור שלא יפסידו אותה חס-ושלום
 על-ידי איזה קלקול וגרמא בנזקין המונע גלוי
 זה כו'.

וביאור הענין בפרטיות יותר, יובן על-פי
 המבאר במאמר כבוד-קדושת
 אדמו"ר (מהורש"ב) נשמתו-עדין דבור-המתחיל
 הזה דשנת עטר"ת⁴ שיש שלש מדרגות בשבת,
 ובכללות הן שתי מדרגות, שתתי שבתות. ותוכן
 הדברים הוא, דהנה פתיב⁵ ושמרו בני ישראל
 את השבת לעשות את השבת, שהן שתי
 מדרגות בשבת. מדרגה האחת היא השבת
 שישנו מצד עצמו, שזהו ענין ששבת מקדשא
 וקומא⁶, ועל זה נאמר ושמרו בני ישראל את
 והוא ענין גלוי

לשון רבים הן שתי שבתות,
 והינו שלפי פנימיות הדברים, דברי
 הכתוב על שתי שבתות כוונתם, שתי
 בחינות רוחניות בענין 'שבת'
 שיש בכל שבת, שבת תתאה
 תחתונה ושבת עלאה עליונה
 (וכפי שמבאר בהמשך
 הענין³ ב'לקוטי תורה' שזהו
 ענין ליל שבת יום שבת).
 כפי שמשיך ומפרט.

ונקודת הבאור בזה, ששבת
 הוא ענין עלית העולמות,
 כמבואר במאמר הנזכר ב'לקוטי
 תורה': "... והענין כי שבת הוא בחינת
 עליות העולמות עשייה ביצירה ויצירה
 כבריאה ובריאה באצילות כו' עד רום
 המעלות שגם 'אדם-קדמון' עולה
 במאציל העליון. כי השבת הוא על-
 דרך-משל אדם ששוכת ונח מאיו
 מלאכת עבודה שבשעת המלאכה
 נתלבש השכל ונשפל בעשיית המלאכה
 וכשפוסק ממנה חוזר שכלו לאיתנו
 ועולה למעלה להשכיל ענינים רוחניים
 שלמעלה מעלה מהשכל שבהמלאכה
 שנקרא מילין הדיוטא כו'. וכך על-
 דרך-זה יובן למעלה ענין העלייה
 בשבת עד רום המעלות". והוא ענין
 הבטול של כל עולם כלפי העולם
 שלמעלה ממנו שכתוצאה ממנו הוא
 עולה לעולם שמעליו, ובזה גופא
 בענין הביטול עצמו יש שתי
 מדרגות, שבת תתאה ביטול
 'תחתון', ביטול ברמה נמוכה שהוא
 בטול ה'יש המציאות לאין
 המהווה את מציאות ה'יש, ושבת
 עלאה ביטול 'עליון', ביטול ברמה
 גבוהה שהוא בטול האמתי,
 ביטול של העולמות והנבראים לאלוקות באופן מוחלט והוא ענין גלוי

(1) פרשתנו כו, ב. (2) פרשתנו ד"ה את שבתותי - מא, א ואילך. (3) בביאור הדברים ע"פ את שבתותי - מד, א. (4) סה"מ עטר"ת ע' תד ואילך. וראה גם ד"ה את שבתותי ה'ש"ת (סה"מ ה'ש"ת ע' 79 ואילך). (5) תשא לא, טו. (6) ביצה יז, א.